

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314203109
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314203109.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľky K. Č., W.. J., R.. XX.X.XXXX, S. J. XXXX/XX, XXX XX Č., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466 proti odporcovi N., I..W..V.., N. XX, XXX XX D., X.: XX XXX XXX v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia - 1 931,47 € s prísl. takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 1 931,47 € s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 437,52 € od 11.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 1 493,95 € od 31.5.2014 do zaplattenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 558,52 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľky AK JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466.

III. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom súdneho poplatku za návrh sumu 116 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.3.2014 navrhovateľka podala návrh proti odporcovi N., I..W..V.., D.. Žiadala, aby jej odporca zaplatil sumu 437,52 € s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 11.3.2014 do zaplattenia. Podaním zo dňa 3.6.2014 čl. 18 spisu, ktoré súd vyhodnotil podľa § 41 ods. 2 OSP aj podľa označenia ako zmenu návrhu, navrhovateľka žiadala od odporcu zaplatiť 1 931,47 € s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 11.3.2014 do zaplattenia, s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 493,95 € od 31.5.2014 do zaplattenia. V podaní zo dňa 16.2.2015 čl. 50 spisu opakovane navrhovateľka žiadala vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 437,52 € s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 11.3.2014 do zaplattenia. Výzvou zo dňa 20.4.2016 čl. 63 spisu súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľky, aby odstránil rozpor, kedy v zmene návrhu čl. 18 spisu zo dňa 31.5.2014 žiadal zaplatiť sumu 1 931,47 € istiny s príslušenstvom, vo vyjadrení zo dňa 21.1.2015 čl. 50 opakovane žiadal pôvodne uplatnenú sumu 437,52 € istiny s príslušenstvom. K tomu navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 3.5.2016 čl. 64 spisu uviedla, že došlo k chybe v písaní a trvajú na rozšírenom návrhu zo dňa 31.5.2014, v ktorom žiadali zaplatiť sumu 1 931,47 € istiny s príslušenstvom.

Na pojednávaní dňa 26.5.2016 čl. 79 rub spisu v nadväznosti na § 95 ods. 1, 2 OSP súd pripustil zmenu návrhu zo dňa 3.6.2014 čl. 18 a zo dňa 29.4.2016 čl. 64 tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 1 931,47 € s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 437,52 € od 11.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 1 493,95 € od 31.5.2014 do zaplattenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V nadväznosti na § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP súd sa cítil byť viazaný uvedeným predmetom sporu. Z hľadiska základu uplatneného nároku, rozhodujúcich skutkových tvrdení sa súd cítil byť viazaný nasledujúcimi skutkovými tvrdeniami navrhovateľa.

V návrhu zo dňa 27.3.2014 čl. 1 navrhovateľka uviedla, že dňa 1.10.2004 uzavrela s odporcom zmluvu o úvere č. 57407. Na základe tejto zmluvy odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 663,88 €, teda 20 000 Sk. Táto zmluva je predmetom exekučného sporu pred Okresným súdom v Čadci sp. zn. 11Er/1110/2005. Zmluva o úvere neobsahuje údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov, čo v súlade s ustanovením odseku 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu v návrhu uviedla: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.“ Odplata za poskytnutý úver predstavuje 96 % ročné navýšenie úveru, čo niekoľkonásobne prevyšuje bežne požadovanú odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v danom období. Táto skutočnosť je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Toto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 zo dňa 28.9.2011, v ktorom súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom v rozsahu, ktorý prevyšoval úroky požadované v bankách (13,84 %) pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatné dojednanie. V tomto smere obdobne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/313/2010 z 9.11.2010, ako aj na rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.6.2010 č. k. 10C/20/2010-83. Odporca mal pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre rozpor dohody o odplate so zákonom a s dobrými mravmi nárok len na vrátenie istiny vo výške 663,88 €. Navrhovateľka skutočne zaplatila prostredníctvom zrážok v rámci exekučného konania sp. zn. 11Er/1110/2005 sumu 1 101,40 €. Ďalšie splátky poukázala formou dobrovoľných splátok. Čo do výšky bezdôvodného obohatenia poukázal právny zástupca navrhovateľky na výpis z úverového účtu navrhovateľky, ktorú zastupoval a ktorý mu navrhovateľka mohla už v čase spisovania návrhu sprístupniť. Sumu, ktorú zaplatila na základe neplatného právneho úkonu - časti, žiadala navrhovateľka vrátiť ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka vo výške 437,52 € s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 11.3.2014 do zaplatenia. Aj keď v návrhu zo dňa 27.3.2014 čl. 1 spisu poukazuje na to, že zmluva neobsahuje údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov, poukazuje na „odsek 2 písm. g) § 4 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zmien a doplnkov“. Po skutkovej stránke v podaní zo dňa 3.6.2014 čl. 18 spisu je uvedené len to, že namiesto sumy 437,52 € istiny s príslušenstvom žiada navrhovateľka sumu 1 931,47 € istiny s príslušenstvom, pričom neuvádza, prečo takúto sumu nežiadala už v pôvodnom návrhu. Poukázala na tú skutočnosť, že navrhovateľka celkom zaplatila sumu 1 101,40 € a rozdiel medzi istinou úveru a poukázanou sumou je 437,52 €. Okrem uvedeného plnenia 1 101,40 € však zaplatila dobrovoľne na účet odporcu ďalšie finančné prostriedky vo výške 1 493,95 € (platba na poštové poukážky zo dňa 21.11.2006, 22.1.2007, 21.2.2007, 26.3.2007, 19.6.2007, 16.10.2007, 16.5.2012, 25.3.2009, 24.4.2009, 27.7.2009 + potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov). Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľke a jej právnenému zástupcovi platby museli byť objektívne známe ku dňu podania návrhu, keďže návrh bol podaný dňa 27.3.2014. Poštové poukážky sú pripojené od čl. 20 až po čl. 24.

Ďalšie podanie navrhovateľky je zo dňa 16.2.2015 čl. 50, v ktorom namiesto sumy 1 931,47 € istiny s príslušenstvom opakovane žiada sumu 437,52 € istiny s príslušenstvom. Zároveň sa vyjadrila k podaniu odporcu. Poukázala na tú skutočnosť, že námietka miestnej nepríslušnosti je nedôvodná, pretože konať má súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ (§ 87 písm. f) OSP). Sporná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ostatné tvrdenia sú opakovaním pôvodných tvrdení navrhovateľky. Nárok nie je premlčaný. V danom prípade sa odporca úmyselne, bezdôvodne obohatil, čo spôsobuje, že premlčacia lehota je 10-ročná. Keďže úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a neobsahuje percentuálnu mieru nákladov, podľa Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva bola uzavretá dňa 4.3.2009, Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je platný a účinný od 1.10.2001 a odpočiatku obsahoval § 4 písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov. Odporca poskytoval úvery z vlastných zdrojov od 14.3.2001, teda napriek podnikaniu v tejto oblasti po dobu 8 rokov naďalej neuvádzal v úverových zmluvách ročnú percentuálnu mieru nákladov, čo nemožno zo strany navrhovateľky vyhodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na bezdôvodné obohatenie bez právneho dôvodu. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove

7Co/84/2011, 3Co/178/2013, 3Co/89/2011. V čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu, odporca vedel, že zmluvami s takýmito úrokmi sa bezdôvodne obohacuje pre rozpor vysokých úrokov s dobrými mravmi. Navrhovateľka sa o začiatku plynutia subjektívnej premlčacej 2-ročnej lehoty dozvedela od svojho právneho zástupcu v deň udelenia plnomocenstva. Pre subjektívnu lehotu sa vyžaduje skutočná a nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech. Nie je rozhodujúce, že oprávnená sa mohla o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo/121/2009 zo dňa 23.2.2011, uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 413/2013-9).

Na výzvu súdu zo dňa 20.4.2016 čl. 63 na odstránenie rozporu medzi predmetom sporu 437,52 € istiny s príslušenstvom a 1 931,47 € istiny s príslušenstvom produkovala navrhovateľka dňa 3.5.2016 čl. 64 ďalšie podanie, v ktorom uviedla, že trvá na rozšírenom návrhu vo výške 1 931,47 € istiny s príslušenstvom. Ostatné tvrdenia sú len opakovaním pôvodných tvrdení, resp. tvrdeniami, ktoré mohli byť uvedené už v prvom návrhu. Konkretizácia je v tom smere, že dňa 21.11.2006 navrhovateľka zaplatila 2 000 Sk, teda 66,39 €, 22.1.2007 - 66,39 €, 21.2.2007 - 33,2 €, 26.3.2007 - 33,2 €, 19.6.2007 - 33,2 €, 16.10.2007 - 498 €, 16.5.2012 - 263,68 €, 25.3.2009 - 50 + 50 €, 24.4.2009 - 50 €, 27.7.2009 - 50 €, podľa potvrdení bez označenia dátumu 100 € + 50 € + 100 € + 50 €.

Na pojednávaní dňa 26.5.2016 právny zástupca navrhovateľky trval na návrhoch v písomnej podobe. Úver bol poskytnutý vo výške 663,88 €. Úverová zmluva neobsahovala RPMN. Podľa Zákona č. 258/2001 Z. z. § 4 ods. 2 písm. g) RPMN mala obsahovať, preto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca mal teda nárok na vrátenie poskytnutého úveru vo výške 663,88 €. Celkovo navrhovateľka zaplatila 2 595,35 €. 2 595,35 € - 663,88 € je výška bezdôvodného obohatenia odporcu, teda suma 1 931,47 €. Jednotlivé ustanovenia zmluvy, ktoré odporujú dobrým mravom, sú tie, že odplata je 96 % z poskytnutých finančných prostriedkov, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Úvery sa pohybovali na úrovni približne 15 %. V rozpore so zákonom je aj neprijateľná zmluvná podmienka - dohodnutá rozhodcovská doložka. Neprijateľnou podmienkou je aj dohoda o aplikácii Obchodného zákonníka. Vzťah je spotrebiteľský, teda občiansko-právny. Navrhovateľka nepodnikala ani nepodniká. Odporca všeobecné podmienky vytvoril tak, aby vylúčil zákonnú ochranu spotrebiteľa založenú na aplikácii Občianskeho zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/348/2013, 9Co/158/2015, 6Co/140/2015, v ktorých odvolací Krajský súd v Žiline zaujal stanovisko, že konanie odporcu je úmyselné, nerešpektuje zákonné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 26.5.2016 uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s písomnými a ústnymi podaniami svojho právneho zástupcu. Navyiac nič neuviedla.

Odporca sa vyjadril k návrhu dňa 6.6.2014 na čl. 28. Žiadal návrh zamietnuť. Namietol miestnu príslušnosť Okresného súdu v Čadci. Mal za to, že nejde o spotrebiteľský spor a z toho dôvodu sa miestna príslušnosť neriadi miestom bydliska spotrebiteľa. Zmluvu o úvere, ktorá tvorí predmet sporu, nevyhodnotil ako spotrebiteľskú úverovú zmluvu. Na strane odporcu nie je bezdôvodné obohatenie, pretože prijal plnenie na základe platnej uzavretej zmluvy o úvere. Zmluva nikdy nebola určená za neplatnú a neodpadol právny dôvod plnenia v nadväznosti na § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzniesol námietku premlčania. K premlčaniu subjektívnej i objektívnej lehoty došlo dňa 13.4.2013. Žaloba bola podaná až 27.3.2014. Nesúhlasil s tým, že by navrhovateľka bola oslobodená od povinnosti platiť súdny poplatok za návrh podľa § 4 ods. 2 písm. za) Zákona o súdnych poplatkoch, pretože nie je spotrebiteľka.

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi - návrh čl. 1 - 3, procesné poučenia súdu čl. 9, ktoré obsahujú aj poučenie podľa § 120 ods. 4 OSP v nadväznosti na § 205a OSP a ktoré boli doručené účastníkom konania i právnym zástupcom, podanie právneho zástupcu navrhovateľky čl. 14 k oslobodeniu od súdnych poplatkov za návrh, zmenu návrhu čl. 18, kde navrhovateľka žiadala namiesto pôvodnej žalovanej sumy 437,52 € sumu 1 931,47 €, v matematickej rovine nie je v tomto zmenenom návrhu vydefinované v nadväznosti na jednotlivé platby a opäť na jednotlivé neprijateľné zmluvné podmienky, z akého dôvodu sa táto suma zmenila zo sumy 437,52 € na sumu 1 931,47 €, pripojené poštové poukážky o platbách čl. 20 - 24, k tomu súd udáva, že dôkazy majú preukazovať tvrdenia, ktoré majú byť obsiahnuté v podaní, súd nie je povinný namiesto účastníka konania a jeho právneho zástupcu sám ustaľovať tvrdenia, ktoré chce preukázať z pripojených dôkazov, vyjadrenie k návrhu čl.

28, kde bola namietaná miestna nepríslušnosť, kde bola posudzovaná zmluva o úvere, základ nároku - bezdôvodné obohatenie, otázka premlčania nároku navrhovateľky až po čl. 31, pripojená zmluva o úvere čl. 32, výzvu, ktorú doručil exekútorovi čl. 35, súčasť súdneho spisu pre účely nahliadania do súdneho spisu podľa § 44 ods. 1 OSP od januára 2015 tvorili aj fotokópie exekučného spisu od čl. 37 vrátane notárskej zápisnice čl. 38, vrátane úverovej zmluvy čl. 40, vrátane uznesenia o nepripustení vedľajšieho účastníka v exekučnom konaní čl. 41, vyznamenanie exekútora čl. 48, prehľad a dátumy jednotlivých platieb boli pripojené k tomuto vyznemeniu čl. 49, podanie právneho zástupcu navrhovateľky zo dňa 21.1.2015 čl. 50, ktoré vo všeobecnej rovine bez konkretizácie na daný spor paušálnym šablónovitým spôsobom, pričom na záver žiada opäť navrhovateľka 437,52 € istiny s príslušenstvom, hoci predtým už žiadala sumu 1 931,47 € istiny s príslušenstvom, predvolanie čl. 61, kde v záhlaví súd vyzval, aby doručil právny zástupca navrhovateľky presnú matematickú špecifikáciu splátok na úver, súčet istiny, úroku, úroku z omeškania, zmluvnej pokuty, poplatkov, dôkazy v lehote 7 dní, zároveň právny zástupca navrhovateľky obdržal výzvu na čl. 63, ktorú súd oboznámil doslovným prečítaním, podanie zo dňa 29.4.2016, vyjadrenie exekútorského úradu mailovou poštou čl. 67, na exekučné konanie bolo zaplatené 1 101,40 €, pripojené poštové poukážky čl. 68 - 72, pripojený exekučný spis 11Er/1110/2005.

Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

Na čl. 40 spisu je sporná úverová zmluva č. 5700007 zo dňa 1.10.2004. Poskytnutý úver predstavoval sumu 20 000 Sk, čo je 663,88 €. Zmluva neobsahuje RPMN.

Z vyjadrenia exekučného úradu vyplýva, že celkovo na exekučné konanie EX 792/2005 v tejto veci povinná, v tomto prípade navrhovateľka, zaplatila 1 101,40 € (čl. 67 - 11Er/1110/2005). Táto suma bola zaplatená priamo na účet oprávneného (Pohotovosť). Na účet exekútora nebola zaplatená žiadna splátka pohľadávky ku dňu 27.2.2014.

Na čl. 82 spisu sú všeobecné úverové podmienky a pripojený spis 11Er/1110/2005. Nad rámec sumy 1 101,40 € v rámci exekučného konania 11Er/1110/2005 podľa tvrdenia navrhovateľky čl. 64 spisu preukázané predloženými účtovnými dokladmi zaplatila navrhovateľka ďalšie platby (21.11.2006 - 66,39 €, 22.1.2007 - 66,39 €, 21.2.2007 - 33,2 €, 26.3.2007 - 33,2 €, 19.6.2007 - 33,2 €, 16.10.2007 - 498 €, 16.5.2012 - 263,68 €, 25.3.2009 - 50 € + 50 €, 24.4.2009 - 50 €, 27.7.2009 - 50 € a na základe potvrdení o prevzatí finančných prostriedkov bez označenia dátumu 100 € + 50 € + 100 € + 50 € (účtovné doklady čl. 20 - 24 súdneho spisu)).

Podľa vyjadrenia exekútora v EX 792/2005 čl. 48 povinnej J. K. proti oprávnenému N. zaplatila povinná sumu 1 101,40 € na pohľadávku 2 154,77 € (istina 534,42 €, úroky 287,79 €, úroky z omeškania 1 087,32 €, súdne konanie oprávnený 4,98 €, súdne konanie právneho zástupcu 54,77 €, trovy exekúcie oprávnený 98,36 €, trovy exekúcie právneho zástupcu 87,13 €, spolu 2 154,77 €).

Po skutkovej stránke tak mal súd preukázané, že úver bol poskytnutý vo výške 663,88 €. V skutočnosti navrhovateľka ako povinná zaplatila 2 595,35 €. $2 595,35 - 663,88 \text{ €} = 1 931,47 \text{ €}$ zaplatila navrhovateľka ako povinná nad rozsah skutočne poskytnutej úverovej sumy 663,88 €.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že daná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Povinná, v tomto prípade navrhovateľka, nikdy nebola podnikateľkou, nebola ňou ani v čase uzavretia úverovej zmluvy. Na úverovú zmluvu je preto potrebné aplikovať Občiansky zákonník a vzhľadom k dátumu uzavretia úverovej zmluvy 1.10.2004 Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia úverovej zmluvy. Odporcovi ako veriteľovi tento zákon bol známy, napriek tomu v rozpore s § 4 ods. 2 písm. g) tohto zákona neuviedol do úverovej zmluvy ročnú percentuálnu mieru nákladov. V nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z. z. je potom úverová zmluva zo dňa 1.10.2004 neplatná v celom rozsahu, ktorý sa týka úroku ako odmeny, úroku z omeškania, poplatkov z omeškania, zmluvných pokút a iných platieb. Zmluva je platná v rozsahu, ktorý sa týka povinnosti vrátiť poskytnutý úver bez poplatkov a bez úrokov.

V danom prípade teda navrhovateľka mala zákonnú a zmluvnú povinnosť zaplatiť len úver bezúročný, bez poplatkov, teda vo výške 663,88 €. V skutočnosti zaplatila 2 595,35 €. Rozdiel vo výške 1 931,47 € je teda plnením na základe neplatného právneho úkonu. Plnením na základe neplatného právneho úkonu

v nadväznosti na § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka odporcyni vzniklo bezdôvodné obohatenie k uvedenej výške 1 931,47 €. Bezdôvodné obohatenie je odporkyňa povinná vydať.

Súd sa nezaoberal duplicitne vyhodnocovaním neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok, pretože neplatnosť už bola určená podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka ako absolútna neplatnosť časti právneho úkonu nad rozsah poskytnutého úveru, teda táto absolútna neplatnosť pre rozpor so zákonom, kogentným ustanovením sa týka úroku, úroku z omeškania, zmluvnej pokuty, ostatných poplatkov. Bolo by nadbytočné, nehospodárne duplicitne vyhodnocovať neplatnosť tých istých zložiek spotrebiteľského úveru (úrok, úrok z omeškania, zmluvná pokuta, poplatky), o ktorých už bolo vyslovené, že dojednanie o nich je neplatné z dôvodu absolútnej neplatnosti pre rozpor so zákonom.

Z uvedených dôvodov súd zaviazal odporcu vydať navrhovateľke bezdôvodné obohatenie vo výške 1 931,47 €.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie spočíva v peňažnom plnení.

Podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Vzhľadom k tomu, že podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd zaviazal odporcu vydať navrhovateľke bezdôvodné obohatenie vo forme peňažného plnenia, potom v nadväznosti na § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaviazal odporcu, aby s peňažným plnením vydal aj úžitky, ktorými podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka je príslušenstvo peňažnej pohľadávky, teda aj úroky z omeškania. Z tohto dôvodu zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke aj príslušenstvo peňažnej pohľadávky, teda 8,25 % úrok z omeškania ročne.

Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania súd dospel k záveru, že nárok nie je premlčaný. Stotožnil sa s právnym záverom navrhovateľky. V čase, kedy úverová zmluva bola uzavretá, 1.10.2004, už platil Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to už viac rokov. Napriek tomu, že poskytovanie týchto úverov bolo základným predmetom činnosti odporcu, teda musel mu byť známy tento zákon, v rozpore s uvedeným kogentným ustanovením zákona do uzavretej úverovej zmluvy neuviedol zákonnú podmienku podľa § 4 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol platný a účinný od 1.10.2001. Do uzavretej úverovej spotrebiteľskej zmluvy neuviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov. Takýto postup, ignorovanie zákonnej povinnosti, súd vyhodnotil nie ako nedbanlivosť, ale ako úmyselné konanie, čo je známe aj z úradnej činnosti súdu, kedy odporca dlhodobo ignoroval zákonné povinnosti pri uzatváraní úverových spotrebiteľských zmlúv vo vzťahu k spotrebiteľovi ustanoveniami, ktoré obchádzali úmyselne Zákona na ochranu spotrebiteľa a Občiansky zákonník, ustanovenia na ochranu spotrebiteľa popieraním, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver. Dôkazom úmyselného konania a úmyselného obchádzania zákona za účelom dosiahnutia majetkového prospechu v zmysle uvedeného je aj náležitosť zmluvy o úvere, v ktorej uviedli, že navrhovateľka je podnikateľ, hoci nikdy podnikateľkou nebola a nebola ňou ani ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Takým postupom úmyselne, vedome chcel odporca negovať aplikáciu Občianskeho zákonníka a Zákona na ochranu spotrebiteľa na spotrebiteľov, teda aj na navrhovateľku, za účelom dosiahnutia bezdôvodného obohatenia. Preto súd má za to, že premlčacia lehota bola 10-ročná a predmet sporu nie je premlčaný. Nárok priznal.

Navrhovateľka je úspešnou účastníčkou konania, preto jej patrí plná náhrada trov konania. Trovy konania jej však súd priznal len vo výške vynaložených a efektívne, účelne vynaložených nákladov, za ktoré považoval: Predmetom konania bola priznaná suma vo výške 1 931,47 €. Napriek tomu právny zástupca navrhovateľa vyúčtoval trovy konania z predmetu sporu 437,52 € (čl. 90). Keďže k uplatneniu trov konania je potrebný návrh, ide o návrhové konanie (§ 151 ods. 1 OSP), súd priznal trovy konania v súlade s návrhom zo sumy 437,52 € - 1 úkon právnej pomoci 31,54 € + režijný paušál rok 2014 - 8,04 €, rok 2015 - 8,39 €, rok 2016 - 8,58 €. Priznal úkony:

- príprava a prevzatie, prvá porada zo dňa 4.3.2014 - 31,54 € + RP 8,04 € 39,58 €

- návrh zo dňa 11.3.2014 - 31,54 € + RP 8,04 € 39,58 €
- účasť na pojednávaní dňa 26.5.2016 - 31,54 € + RP 8,58 € 40,12 €
Spolu 119,28 €

Nepriznal úkon proti výzve na zaplatenie súdneho poplatku (vz. 4a) - čl. 11, proti výzve nie je prípustné odvolanie, až proti zastavujúcemu uzneseniu, čo muselo byť právnemu zástupcovi navrhovateľky známe. Tento úkon súd vyhodnotil ako neúčelne vynaložený.

Nepriznal úkon - vyjadrenie navrhovateľky k vyjadreniu odporcu zo dňa 21.1.2015. Za účelne (efektívne) vynaložený úkon právnej pomoci možno považovať taký úkon, kedy účastník konania v záujme efektívnej ochrany práv účastníka konania uvedie všetky rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy v prvom úkone, ktorý mu vo veci patrí (v tomto prípade navrhovateľ v návrhu a odporca vo vyjadrení k návrhu). Neustále množenie úkonov právnej pomoci len preto, že navrhovateľ neuviedol všetko v návrhu, súd nevyhodnotil ako účelný (efektívny) úkon právnej pomoci.

Titulom náhrady za stratu času na ceste z Košíc na Okresný súd Čadca v deň pojednávania priznal súdu sumu 200,20 € (§ 17 ods. 1 vyhlášky - 2 x 190 minút za každú začatú polhodinu 14 x 14,30 €).

Titulom cestovného na trase Košice - Čadca a späť dňa 26.5.2016 vozidlom Opel Astra spotreba 6,20/ km, paušálna náhrada (1 km = 0,183 €, spolu 146,04 €).

Spolu 119,28 + 200,20 + 146,04 € = 465,52 € + 20 % DPH (93 €) = 558,52 €.

Keďže súd vyhodnotil úverovú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú, potom mal za to, že navrhovateľka je zo zákona oslobodená od povinnosti platiť súdny poplatok za návrh. Z toho dôvodu súd zaviazal k zaplateniu súdneho poplatku za návrh namiesto navrhovateľky odporcu, a to vo výške 116 €. Predmetom sporu bola suma 1 931 €, podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov 6 % z tejto sumy je 115,86 €, približne 116 €. K zaplateniu takého súdneho poplatku súd zaviazal odporcu na základe § 2 ods. 2 poplatkového zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.